

Tistrup-Bane i Stedet for en Grindsted—Varde-Bane, som jeg oprindelig fandt var det bedste. Paa den Maade er Sagen altsaa vedtaget, det er blevet Lov, at der skal kunne gives Koncession paa Anlægget af en Grindsted—Tistrup-Bane. Saa har der aabenbart vist sig Vanskeligheder for denne Kommune, Hodde-Tistrup, med Hensyn til at stille Beløbet til Raadighed, at samle tilstrækkelig Enighed om denne Bane, og der er endnu ikke fra vedkommende Kommune indgivet Ansøgning om at faa Koncession paa dette Baneanlæg. Deraf benyttede Varde—Grindsted Egnen sig til at søge gennem dette Lovforslag, som Ministeriet er gaaet ind paa, at faa Forholdet forandret tilbage til det oprindelige, at det blev en Grindsted—Varde-Bane. Det er det Spørgsmaal, der foreligger i nærværende Lovforslag, og som af Flertallet og Mindretallet bliver besvaret paa samme Maade, med de samme Ord: at det kan man ikke gaa ind paa. Der staar i Flertallets Betænkning: „Men at vedtage Forslaget, som det foreligger“ — altsaa Forslaget om at ændre Grindsted—Tistrup-Banen til en Grindsted—Varde-Bane. — „kan Flertallet ikke tilraade“. Mindretallet kan altsaa heller ikke tilraade det. Saa er der i Udvalget opfundet den Udvej: at stille Ændringsforslag om at give Forslaget følgende Ordlyd: En Jernbane fra Grindsted til Tistrup eller Varde, at man altsaa skal indskyde Ordet: „eller“, og dermed mener man at gøre Ret og Skel til alle Sider. Man maa altsaa have lukket Øjnene for, at paa den ene Side staar Grindsted—Varde Egnen med Penge og Enighed, det vil sige med alle de Midler, som behøves for at faa gennemført denne Jernbane; denne Egn kan søge Koncession paa den den Dag i Morgen, hvis denne Lovændring vedtages i Dag i Rigsdagen. Paa den anden Side staar den Kommune, Hodde-Tistrup Kommune, som oprindelig havde Ret til at søge Koncessionen; den har ikke Pengene; den har ikke Enigheden, men den mener fremdeles at kunne skaffe Enigheden og at kunne skaffe Pengene; og den nærer fremdeles det mest brændende Ønske om at faa denne Jernbane. Med Hensyn til Muligheden for, at den kan fremskaffe Pengene, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at vel kan det se vanskeligt ud, men for det første drejer det sig om en noget kortere Jernbanelinie, og der skal altsaa færre Penge til, og for det andet vil det, saa snart det nu bliver slaaet endeligt fast, at der kun kan anlægges en Grindsted—Tistrup-Bane, og at der altsaa

ikke kan være Tale om nogen Konkurrence fra Grindsted—Varde Egnens Side, være let at forstaa, at det Øjeblik kan komme, da Hodde-Tistrup Kommune kan søge Koncessionen, kan skaffe Pengene.

Mindretallet staar paa det Standpunkt, at det af økonomiske, tekniske og navnlig af moralske Grunde ikke vil gaa med til Forslaget om at indsætte et „eller“, som fører til det samme Resultat, nemlig at det ikke bliver en Grindsted—Tistrup-Bane, men en Grindsted—Varde-Bane. De økonomiske Betæneligheder skriver sig derfra, at det af Myndighederne er oplyst, at Anlægget af en Grindsted—Varde-Bane i Stedet for en Grindsted—Tistrup-Bane vil forøge Statens Udgifter ved Deltagelsen i Jernbaneanlægget med 360,000 Kr. Det er et Forhold, som Mindretallet mener at maatte tage Hensyn til. Vi er jo ikke saa langt borte fra den Tid, da der var Underbalance i Statskassen, og jeg synes, at jeg har nogen Fornemmelse af, at den Balance, der er fremskaffet, ikke er saa farlig ægte, at man skal tillade sig større Flothed end nødvendigt, jeg vil snarere tro, at den Politik, som bør anlægges fra Rigsdagens Side, hvis det hele skal gaa godt, er den sparsommeligest mulige. Jeg mener derfor, at den forøgede Udgift af 360,000 Kr. ikke kan overses, men bør tages i Betragtning. Den tekniske Vanskelighed ser jeg deri, at Generaldirektionen for Statsbanerne, efter at den paa Udvalgets Foranledning er blevet spurgt af Ministeriet, har erklæret, at den absolut ikke kan anbefale dette Anlæg. Generaldirektionen minder i sin Motivering af denne Erklæring om, at ikke uden Grund betegnedes en Varde—Grindsted-Bane under Forhandlingerne i Landstinget som en Bane, man ikke har set Mage til i det ganske Land. Det beskrives, hvorledes den snor sig mærkelig omkring, laver to S'er ovenpaa hinanden, hvorved den bliver meget forlænget. Dette mener Mindretallet ogsaa, at det er berettiget at fæste Opmærksomheden ved. Andragendet er altsaa ikke anbefalet af den behørig Myndighed, Generaldirektionen for Statsbanerne.

Men navnlig støtter vi os til moralske Grunde, naar vi modsætter os denne Forandring. For nogle Aar siden var det jo Mode at sige: Lov er Lov, og Lov skal holdes, og det kan da ikke være ganske forbudt at minde herom i denne Forbindelse, thi det er jo simpelthen saaledes, at der er en Lov, og denne er ydermere en moralsk Overenskomst mellem Staten paa den ene Side og en Kommune paa den anden. Det